

Τι άλλο εκπροσωπεί ο κ. Παυλόπουλος...

08/Jan/2020 00:02

Του Κώστα Στούπα

Ανυπάρχει κάποιος από τα πολιτικά πρόσωπα της μεταπολίτευσης που φέρει σημαντικές ειδικές ευθύνες για την "μπαχαλοποίηση" και χρεοκοπία της χώρας αυτός είναι ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Το πρόσωπο του απερχόμενου προέδρου δεν συμβολίζει απλά τις πρακτικές που μας οδήγησαν στην παρακμή και τις συνήθειες που κρατούν τη χώρα στη ζώνη των "υπανάπτυκτων" κοινωνιών, αλλά βαρύνεται με συγκεκριμένες ευθύνες ως αρμόδιος πολιτικός προϊστάμενος υπουργείων που έπαιξαν ρόλο στην κατάρρευση της χώρας το 2010 με τη μετέπειτα περιπέτειά της.

Οι ευθύνες αυτές αφορούν κατ' αρχήν την θητεία του ως υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης στην Κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή, θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2007, οπότε και στη νέα κυβέρνηση Καραμανλή ανέλαβε Υπουργός Εσωτερικών, στο νέο υπουργείο που δημιουργήθηκε...

Ο κ. Παυλόπουλος ως αρμόδιος Υπουργός κατέχει το ρεκόρ διορισμών στο δημόσιο δια της... πλαγίας αλλά και την ευθύνη κατάλυσης κάθε έννοιας δημόσιας τάξης και ασφάλειας (έννομης εθνικής κυριαρχίας) κατά τα επεισόδια που ακολούθησαν τον ατυχή θάνατο του νεαρού Αλέξη Γρηγορόπουλου από αστυνομικό.

Επίσης, ο ίδιος ως μέλος της κυβέρνησης Σαμαρά ψήφισε μνημόνιο χωρίς να διστάσει να συστρατευτεί με το αντιμνημονιακό μέτωπο όταν διείδε την ευκαιρία πολιτικής επιβίωσης με την επικράτηση αυτού χωρίς να επιδείξει στοιχειώδη ίχνη πολιτικής ευθύνης και ηθικής υπόστασης.

Η μετάλλαξη αυτή από την θέση του υπεύθυνου μιας αρνητικής εξέλιξης στην θέση του τιμητή που απαιτεί την τιμωρία των ενόχων, αποτελεί κοινό χαρακτηριστικό του κ. Παυλόπουλου, του κ.

Τσίπρα, του κ. Καμμένου και ολάκερης της Τσοχατζοπουλικής πτέρυγας του ΠΑΣΟΚ που βρήκε στον ΣΥΡΙΖΑ την κολυμβήθρα του Σιλωάμ...

Ο άρχοντας των "πελατών"...

Το παρακάτω ρεπορτάζ των Νέων είναι χαρακτηριστικό για το όργιο των διορισμών που οδήγησαν στη διάλυση του δημοσίου, την εκτίναξη των δαπανών και των ελλειμμάτων που οδήγησαν στη χρεοκοπία της χώρας.

"Στα"γαλάζια παιδιά", που πήραν εισιτήριο διορισμού σε διάφορες δημόσιες υπηρεσίες κατά την πενταετία διακυβέρνησης Καραμανλή, αποδίδουν σε μεγάλο βαθμό στελέχη του Δημοσίου τις τωρινές απαιτήσεις της τρόικας για απολύσεις και περιορισμό υπηρεσιών και προσωπικού.

Κατά το διάστημα 2004-2009 και με τη βούλα του τότε υπουργού Δημόσιας Διοίκησης Προκόπη Παυλόπουλου, που ενέκρινε τις σχετικές αποφάσεις, έγιναν περισσότερες από 865.000 προσλήψεις δημοσίων υπαλλήλων.

Πρόκειται για αριθμό που αντιστοιχεί στο 129% του σημερινού υπηρετούντος προσωπικού, με δεδομένο ότι σε όλον τον δημόσιο τομέα απασχολούνται τώρα περίπου 670.000 υπάλληλοι...."

[Βλέπε: 865.000 γαλάζιες προσλήψεις με τη βούλα Παυλόπουλου!](#)

Το στίγμα του Κυριάκου...

Μια από τις κορυφαίες στιγμές της πολιτικής σταδιοδρομίας του Κυριάκου Μητσοτάκη που συνέβαλε στο ηγετικό προφίλ που βοήθησε να φτάσει στην ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας και την εκλογική νίκη του 2019 ήταν η στάση του κατά την εκλογή του κ. Παυλόπουλου ως προέδρου της Δημοκρατίας.

Οκ. Μητσοτάκης αν και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας που επέλεξε να υποστηρίξει την εκλογή του κ. Παυλόπουλου απείχε της ψηφοφορίας μην διστάζοντας να αιτιολογήσει τη στάση του, προκαλώντας αίσθηση.

"Δεν έχω πειστεί, μέσα από την πολιτική του διαδρομή, ότι είναι ο πιο κατάλληλος για Πρόεδρος της Δημοκρατίας" είχε αναφέρει τότε με δήλωσή του ο κ. Μητσοτάκης και αυτό γιατί:

"Δεν αντιστάθηκε στις "σειρήνες" του πελατειακού κράτους.

- Χειρίστηκε με ανεπάρκεια μια από τις μεγαλύτερες κρίσεις της σύγχρονης ιστορίας μας, το Δεκέμβριο του 2008,

- Δεν εκφράζει την θέση της Ελλάδας στην ενωμένη Ευρώπη με τον τρόπο που εγώ θα επιθυμούσα..."

Η επιμονή του κ. Τσίπρα στο πρόσωπο του κ. Παυλόπουλου καταδεικνύει την αδυναμία του να ξεφύγει από τον "λαϊκίστικο" οίστρο της περιόδου 2010-Θέρος του 2015, που στοίχησε στην χώρα την καθυστέρηση της εξόδου από τα μνημόνια.

Ηκαθυστέρηση αυτή είχε σαν συνέπεια η ελληνική οικονομία να χάσει την εκμετάλλευση της ευνοϊκής διεθνούς συγκυρίας 2015-2019 με την πτώση της τιμής του πετρελαίου και τον αντίκτυπο των προγραμμάτων ποσοτικής χαλάρωσης.

Ηκατάσταση αυτή είχε σαν συνέπεια την παράταση του παγώματος των αμυντικών εξοπλισμών της χώρας τα τελευταία χρόνια, αδυναμία που πλέον είναι εμφανής μετά τις τελευταίες εξελίξεις...

Οκ. Παυλόπουλος δεν ήταν κακός σαν Πρόεδρος της Δημοκρατίας, αφού δεν ξεπέρασε τα περιορισμένα συνταγματικά όρια που επιβάλει ο ρόλος του. Το πρόβλημα με την υποψηφιότητα του κ. Παυλόπουλου έγκειται πως σαν πρόσωπο συμβολίζει τη χρεοκοπία και "μπαχαλοποίηση" της χώρας κατά την περίοδο 2004-2009 αλλά και την αντιμνημονιακή εξαπάτηση της περιόδου 2010-2015, με ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό για την αποδυνάμωση των δημοκρατικών θεσμών.

Το πλήγμα στους δημοκρατικούς θεσμούς...

Οκ. Τσίπρας συμπεριφέρθηκε εντελώς ανεύθυνα ηγούμενος του "εθνολαϊκίστικου" αντιμνημονιακού μετώπου διακινδυνεύοντας να ρίξει τη χώρα στα βράχια το Καλοκαίρι του 2015.

Στη συνέχειαπρο του κινδύνου της ολοσχερούς κατάρρευσης της χώρας γελοιοποιώντας κάθε έννοια λαϊκής βούλησης αφού στο αμφιβόλου νομιμότητας δημοψήφισμα είχε επικρατήσει το ΟΧΙ με 62%, επέλεξε να υιοθετήσει τη στάση του μετώπου του ΝΑΙ το οποίο κατηγορούσε με ιταμούς χαρακτηρισμούς τα προηγούμενα χρόνια.

Τομεγαλύτερο πλήγμα που υπόκεινται οι δημοκρατικοί θεσμοί έχει να κάνει με την πεποίθηση της κοινής γνώμης πως οι πολιτικοί τούς εξαπατούν και αποφασίζουν χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τη λαϊκή βούληση. Από την άποψη αυτή η "κωλοτούμπα" του κ. Τσίπρα το 2015 αποτελεί το μέγιστο πλήγμα που έχει υποστεί η έννοια της δημοκρατίας. Μπορεί να ήταν λάθος η επιλογή του ΟΧΙ και η εφαρμογή της να είχε συνέπειες αλλά αυτή ήταν η λαϊκή βούληση και όσοι την υποστήριξαν θα έπρεπε να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Έναςπιθανός συμβιβασμός του κ. Μητσοτάκη στο πρόσωπο του κ. Παυλόπουλου θα αποτελούσε πλήγμα για τον ίδιο και την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας.

kostas.stoupas@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)